

[Kristen Amby.]

naar ikke blot de ordinære til Parcelbyggeriet givne Millioner skønnes brugt, men ogsaa de ekstraordinære Millioner, som man efter den gældende Lov kan overføre fra det ene Aar til det andet, er brugt. Naar man saa foreslaar yderligere 5 Mill. Kr., er det Bevis for, at der er meget stort Begær efter den Slags Huse. Det er glædeligt, maaske mindre glædeligt, at det er en Situation som den, vi lever i, der skal tvinge os ind i dette Byggeri og til at støtte fortrinsvis det Byggeri, som vi af os selv efter min Mening for længst burde have indskrænket os til at støtte.

Det er allerede sagt — derfor kan det godt gentages —, at der er det særlige ved det Byggeri, at det fortrinsvis kan gøres færdigt med danske Materialer. Men vi ved jo — den ærede sidste Taler kom ind paa det —, at der er Knaphed paa visse Materialegrupper. Der er Knaphed paa Cement, om der er det paa Sten kan jeg ikke sige, men af Træ er der ikke Overflod. Og nu vil jeg gerne have, at den højtærede Minister skulde have sin Opmærksomhed henvendt paa, at disse 5 Mill. Kr. virkelig bliver effektive. Det er ikke nok, at vi vedtager at stille dem til Raadighed, hvis de Myndigheder, der har, om jeg saa maa sige Materialeuddelingen i deres Haand, uddeler saaledes, at der vel planlægges et Byggeri af denne Art, men det kan ikke blive færdigt, fordi man disponerer over det Materiale, man har, til andet Brug — og man har jo kun begrænsede Materiale-mængder.

Jeg skulde græde meget tørre Taarer, hvis man under Overvejelserne af, hvad man skulde bruge sine Materialer til — de faa, man har —, kommer til den Anskuelse, at man maa standse det efter min Mening i denne Tid helt unødvendige Byggeri, som Saneringsbyggeriet er. Det kan ikke være ukendt for nogen, at dette Byggeri baade med Hensyn til Cement og Sten vil sluge meget store Materiale-mængder. Den højtærede Minister er ikke uadvaret. Vi har jo haft et særdeles venligt Forhold til hinanden — det gælder i hvert Fald for mit Vedkommende —, siden vi for et Par Aar siden havde en Omgang her paa Talerstolen angaaende dette Byggeri. Jeg minder om, at det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen med tørre Tal dengang paaviste, hvordan det vilde gaa med Lejeledigheden her i Byen, og at jeg fra vor Side gjorde gældende, at vilde man af beskæftigelsesmæssige Grunde dengang forcere Byggeriet, burde man forcere det paa de ubebyggede Grunde og se Tiden an med Hensyn til det andet.

Ministeren var i en vanskelig Situation

— det erkender jeg —, fordi et saakaldt sagkyndigt Udvalg havde raadet ham paa en bestemt Maade. Det viser sig nu, at det Raad, man gav, var forkert. Der vil blive gjort mægtige Anstrengelser — det kan jeg godt sige til den højtærede Minister — for at forhindre, at dette Byggeri, som sluger umaadelig meget Materiale, standses. Det glæder mig, at man allerede — jeg ved ikke, i hvilken Udstrækning det er sket — har sat en Stopper for Institutbyggeriet, enten det er paa Frederiksberg eller i Odense, eller hvor det nu er, man vil forsøge at bruge vort sparsomme Materiale til et Byggeri, som kan vente til andre Tider. Jeg forstaaer, at man allerede har erkendt, at man maa holde inde med et saadant Byggeri i denne Tid. Men dette skal efter min Mening gælde ikke blot Institutbyggeriet, men ogsaa andet Byggeri — selv om det er Boligbyggeri —, naar det har Luksuskarakter; og det Byggeri, man vil lave i Saneringskvarteret, hvor der skal være Lejligheder, er af en saadan Luksuskarakter, at det bør Ministeren sætte en Stopper for i Dag, hvor stærke de Kræfter end er, baade privatøkonomiske og administrative, som vil modvirke det.

Det vilde af mange Grunde, baade sagligt og politisk, være saa uheldigt, at det næppe kan karakteriseres, hvis vi skulde komme i den Situation, at vi, efter nu at have vedtaget med Penge at støtte det lille Byggeri, staaer og mangler Materialer, den Dag det skal iværksættes, fordi de er brugt til unødvendigt Byggeri og luksuspræget Byggeri. Det er virkelig i den venligste Hensigt, jeg siger dette til Ministeren nu. Jeg tror, det er rigtigt, at Ministeren bruger sin Magt og Indflydelse til at fastlægge Linien for det Byggeri, der skal finde Sted i Fremtiden. Det Byggeri, der skal finde Sted — det tror jeg alle her i Salen er enige om —, er det nødtørfte Byggeri.

Valdemar Sørensen: Der staaer i Bemærkningerne til det foreliggende Lovforslag — og de foregaaende ærede Ordførere har hilst det med Glæde —, at der har vist sig meget stærk Interesse for de Statslaan, som den Lov, vi behandler, giver til Parcel- og Rækkehusbyggeriet. Jeg deler ogsaa denne Glæde, men jeg vil blot advare mod at overvurdere den Virkning, dette Byggeri kan faa paa den almindelige Boligsituation.

De 3 Mill. Kr. om Aaret, som Loven oprindelig ansætter til Parcel- og Rækkehusbyggeriet som Støttelaan, andrager omkring 600 Huse om Aaret. Lad nu være, at man i enkelte af de foregaaende Aar har kunnet trække Beløb fra forudgaaende og